

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
& ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

'Εν Μυτιλήνη	Γρ. 30
'Εν τοῖς χωροῖς καὶ τῷ Κράτει	» 40
'Εν τῷ Εξωτερικῷ	Φρ. Χρ. 10

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

"Εκαστον φύλλον 20 παράδεις. — Παλαιόν I Γρόσεον

Χρόνος πρώτος πέρνει δίνει
κι' ἔδρα μας ή Μυτιλήνη.

Άριθμὸς δέκα κ' ἑπτά
μὲ τὰ γοῦστα τὰ λεπτά.

Χίλια ἐννιακόσια δέκα, καὶ τοῦ Μάρτη δωδεκάτη
Γιὰ τὴ συμμαχία λεπτί μία τρίχα παρὰ κάτι.

Πολετεκά μελοῦν καὶ πάλι
οἱ Μουσταφᾶς μὲ τὸν Μιχάλη.

Γιὰ τὸ ταξείδι πολσεῖς
κι' δρούστατ' ἐξηγήσεις,
κι' δλα πάλιν ὡς τὸ γιῶτα
τὰ σπουδαῖα γεγονότα.

Δὲν στὸ 'λεγα κι' ἀλλή φόρα πὼς δλα πᾶνε πρῆμα;
Δὲν στὸ 'λεγα πῶς ἀδικα ξοδεύεται τὸ χρῆμα
σὲ στόλους καὶ σὲ τέτοια,
ἔνθη μπορεῖ νὰ δίνεται σ' ὑποδοχῶν σερμπέτια;

Δὲν σ' ἔλεγα πῶς τάχουμε καλά καὶ μὲ τοὺς Ρώσους,
καλλιτερα μὲ τοὺς Ζουλού, καλὰ καὶ μὲ τοὺς Πρώσους,
ώραία μὲ τοὺς Γερμανούς,
Αὐστριακούς, Εγγλέζους,
ώραία μὲ τοὺς Ισπανούς
καὶ μὲ τοὺς Γιαπωνέζους;

Μφ. Τὰ ξέρεις;

Μχ. Ήσια, βρέ Μουσταφᾶ;

Λοιπὸν δὲν ξέρεις, φώρα,
πὼς οἱ Τσάρισκοις ἔρινασε μὲ τὴν Ἐλεονώρα,
πὼς θὰ μᾶς ἔλιθη ὀργότερα κι' οἱ Ηέτροις μὲ τὸν Τσάρο,
πὼς δλα πρήια πᾶν' ἔδρη καὶ τὸν πακό σου φλάρο;

Μχ. Τὸ ξέρω αὐτὸ, βρέ Μουσταφᾶ, μὰ πέντε μιου ἀνοιχτοράτη
ἀπ' αὐτονῶν τὸν ἐρχομένο γιὰ μᾶς θὰ φένη ήταν;

Μφ. Θὰ φένη λέσι; Μωρ' έσου δὲν νοιώθεις τί σημαίνει
ἐπισκεψίς βασιλική στὸ φτωχικό μας σπίτι.
Μιὰ τέτοια βίζιτα, ήτωρε, δλων τὴ γλώσσα δένει
κι' ώς ποὺ νὰ πῆς: «καρβούδι!» δρπάζουμε τὴν Κρήτη!

Μχ. "Ωστε δὲν εἶναι σᾶν κι' εἰμάς ποὺ κάνοντι, ἐπισκέψεις
χωρὶς ἄλλα συμφέροντα, χωρὶς μεγάλαι βλέψεις
νὰ μᾶς κινοῦνε δι' αὐτό..."

Μφ. Μιὰ έδω Τσάρισκοις ἐπισκεψίς σημαίνει στὸ λεπτό
πέρας πάλιν διπλωματική μᾶς χαιρετίσει, νίκη
κι' οἱ Βουλγαροί πὼς θὰ γενοῦν τῆς γούνας μας μανίκι.

Μχ. Στὴν Ερυθραία, δὲν μιᾶς λέσ, τί θέν οἱ "Αγγλοι πάλι;
Μφ. "Ασε τ' ἀστεῖα κι' ἀκουεῖς τί γλέντι ἔχει νὰ γίνη...
Μχ. "Ο ιορ Σανδάνικης ἔμαθες τὴν ἔδρα του ποῦ στήνει;
Μφ. "Ασε τ' αὐτὰ τ' ἀνούσια σὲ λέγω, βρέ κοθόνι!
Μχ. "Αλήθεια τάρκι δὲν μιᾶς λέσ ποὺ ή ἀνοιξίς σημόνει
στὴν Βουλγαρία τί γίνεται, στὴν Ρούμιλη τί τρέχει;
"Π τάξις κι' η ζεφάλεια ποῦ βρίσκεται, πὼς ἔχει;

Τί γένηκε τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς Εξαρχίας,
Στὴν Ππειρο τί γίνεται κι' εἰς ἀλλας ἐπαρχίας;
Τί γένηκαν οἱ ἔρανοι, οἱ ξαλούστοι, τοῦ Στόλου;
Στὴ Σάμο δισρύθμηκαν τὰ πράγματα καθόλου;

Καὶ τὰ τακρίρια δὲν λέσ ἀπ' τὰ Πατριαρχεῖα
ώς πότε θὲ νὰ θάπτωνται στῶν ντολαΐτιων τ' ἀρχεῖα;

Μφ. Βρέ δλα τοῦτα ποὺ μὲ λέσ τὰ γράφω πὰ στὴ φτέρνα
κι' δρσε δυὸ μπάτσους κι' δσα θὲς ἔως τὸ βράδυ ξέρνα!

Ο ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

(Ανακολουθία δευτέρα)

Όρων δ Μιχάλης Φερδινάνδου παρουσίαν
κι' διδελφών Νεοτούρκων τρομεράν δστασίαν,
ξέσταστο καὶ ίσταστο διὰ τὰ γέγονότα
κ' ἐκραύγαζε κ' ἐφώναζε μὲ τέμπο ναὶ μέ νότα:

Χαῖρε τῶν ἔχθρῶν μας
φίλατε πατέρα,
χαῖρε Φερδινάνδε
δίκοπη μαχαίρα,

Χαῖρε τῶν πανσλαυστῶν
χαϊδευμένο θρέμμα,
χαῖρε τῶν βουλγαρικῶν
τῶν δνείρων κρέμια.

Χαῖρε δένδρον ἀγλαδικαρπον
έξ οὐ τρέφονται κομῆται,
χαῖρε, π' δποιος σε κυττᾶ
τὴν Ἀγχίαλο ἐνθυμεῖται!

Χαῖρε, δ συνδυασμοὺς
συγκροτῶν μεγάλους
καὶ γνωρίζων νὰ πατῆ
τοὺς δικούς μας κάλους...

Χαῖρε, δτι ἀνευ σοῦ
τίποτε δὲν γίνεται,
χαῖρε, δτι διὰ σὲ
κάθε κάκια σβύνεται
καὶ ξεχνούνται μίση
μπρόμπες, μπαγιονέττες
καὶ δνάφτουμε δλοι
μακρουλές ρουκέττες!

Χαῖρε, τῶν δρνέων
τῶν ἀρπακτικῶν τὸ μάννα,
χαῖρε, πὸ στὰ φάλλει
καὶ ἡ «Βέστη» κ' ἡ «Καμπάνα».

Χαῖρε βερατίων
παραλήπτα νέων,
χαῖρε Κερατείων
κόλπους διαπλέων,

Χαῖρε πὸ δὲν ἀφησες
ἐπὶ λίθου λίθον,
χαῖρε, ἀπὸ τὸν δικό μας
πὸ ἀντλεῖς τὸν πίθον.

Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα
κάθε λύκο καὶ τσακάλι,
χαῖρε φίλε πὸ μᾶς κόλλησες
σὰν τσιμοῦρι στὸ κεφάλι.

Χαῖρε δὶ' οὖν νεουργεῖται δ Χάρτης,
χαῖρε στὴ Σταμπούλ πάλι νὰ ξανάρτης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ II

Εἰς Ἀθ., παντοπώλην φιλόμουσον

εἰς Σιρύρην.

Βρὲ Θανάση μου νταῆ ποῦ δ νοῦς σου ἄλλα θέλει,
ποῦ δὲ χόρτασες κουκιά καὶ γυρεύεις καὶ ρετσέλι,
ποῦ μ' εὐλάβεια πολλή, στὴν μπακάλικη ποδιά σου
ἀκουμπᾶς πολλές φορές τὰ μινθιστορίματά σου,
κι' ἀπὸ κόσμο σαρδελλῶν ξεπετᾶς σὲ ἄλλου κόσμου
μονοπάτια ίδανικά, σὲ κυττάζω τώρα μπρός μου
τὴν φυλλάδα νὰ πετᾶς καὶ λιγνὸς κατὰ ποῦ εἶσαι
στὸ Γαλάζιο πεταχτὸς σὰν ἀσθοῦρα νὰ κινήσαι.

Στὸ Γαλάζιο! ποῦ θὰ πῇ στὴν κοριτσομάνα στράτα
μπερδεμένο σὲ θωρῶ μὲ μιὰ βίδα μαυρομάτα.
Καὶ στὸ νοῦ μου ἄμια ὅμη τὸ στενό σου ἀργαστῆρι,
ποῦ τὸ ἔκανες, βρὲ σὺ, στὸ Γαλάζιο μοναστῆρι,
σὲ φαντάζομαι κρινφὰ νὰ ξομολογᾶς κουρούνη
ὅποιας φτέρνα γαργαλῆ τὸ ξεκάρφωτο τακούνι...
Ἄλλὰ κύτταξε καλὰ τὸ καυτήκον σου νὰ κάνῃς,
νὰ μὴν πιάνεσαι ποτὲ, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ πιάνῃς.
Γιατὶ ἀν πιάσης μιὰ φορὰ κάποιον ἄλλονε στὴ φάκα
νὰ τὸ ξέρης πῶς κι' αὐτὸς θὰ σοῦ πάξῃ καμμιὰ φιάμα.

Δίνεις; Πέρονεις. Δηλαδὴ θὲ νὰ πάμης ὅ,τι κάνεις.
Εἰς τὸν βίον σου ποτὲ Ἀθανάση μὴν ξεχάνης,
πῶς ἐκεῖνος σ' ἐπαίνη ποὺ καὶ σὺ θὰ ἐπαίνεσης,
ἀπολύτως μὴ θαρρῆς πῶς στὸν κόσμο θεν' ἀρέσης.
Τούπες ἔνα του στραδό; καὶ ἀν εἶνε ἀλήθεια κόμια
θὲ ν' ἀκούσης ὅσα θὲς ἀπ' τὸ ἀχρεῖο τοῦ τὸ στόμα.

Μὴ σὲ μέλλει τὸ λοιπὸν τί θὰ κάνουνε οἱ ἄλλοι
γιὰ τοῦ κόσμου τὰ στραδὰ μὴ σκοτίζης τὸ κεφάλι.
Γιατὶ ὅπως δὲν μπορεῖς ίσιο πρᾶμα νὰ στραβώσης...
κι' ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ στραδὸ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ ισχώσης...
Πάντα, φίλε, μοναχὸς πίνε καὶ μονάχος κέρνα,
ἄκου, βλέπε, μὴ μιλᾶς, ξεμολόγα κι' ἔτσι πέρνα.

Αθῆναι.

Ιουλιανός.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τρίγη, τρίγη. Ἐδῶ, Κύριοι, βλέπετε δλα τὰ μεγάλα πολιτικὰ γεγονότα: Τὸ ταξεῖδι τοῦ Φερδινάνδου, τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὴν πτῶσιν τοῦ Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου καὶ τὸ διεθνὲς ζήτημα τῶν τεσσάρων Δημογερόντων.

Τρίγη, τρίγη. Μὴ σπρώχνεσθε, Κύριοι. Τὸ θέαμα δὲν είναι σπουδαῖον. Οὔτε ἔχει κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ μᾶς. Γίνεται ἔνας παράνομος γάμος καὶ κάτι ἐκτρώσεις καὶ... τὸ ζήτημα ἐπαφίεται εἰς τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις τῶν ἀρμοδίων.

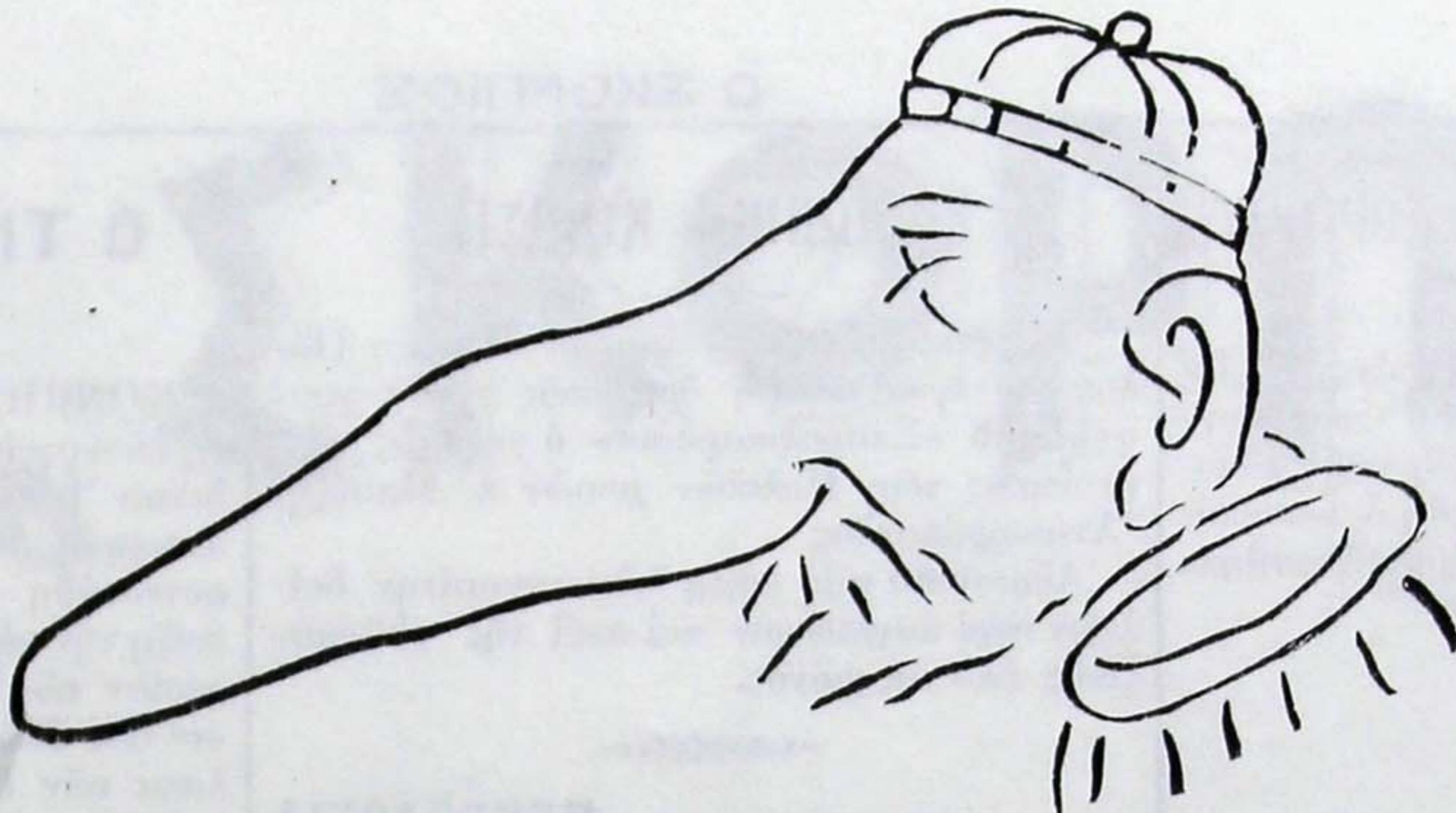
Τρίγη, τρίγη. Αἴτοις πὸν βλέπετε, Κύριοι, είναι κυθερωτικὸς ὑπάλληλος, δ ὅποιος ὑποφέρει ἀπὸ τὸ στομάχι.

Διὰ νὰ κάμη θεραπείαν τὸν μετέθεσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων, δπου τόσοι ἀληθεῖς πατριῶται κάνουν διαιτα.

Τρίγη, τρίγη. Αύτοὶ, Κύριοι, πὸν φουμάρουν ναργιλέδες καὶ μιλοῦν ὅλοι μαζὶ λύουν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

«Η ἀλήθεια είναι δτι δὲν είναι διπλωμάται, οὔτε καὶ ὑποδιερμηνεῖς κανενὸς ἀνθυποπροξενείου είναι δμως Ρωμηὶ καὶ...

Τρίγη, τρίγη. Τοῦτο, Κύριοι, είναι αὐτὸ καὶ αὐτὸ, Κύριοι, είναι ἔκεινο, καὶ ἔκεινο μπαρεῖ νὰ διεβασθῇ καὶ ξκεινο καὶ ξκεινό!.. (κατὰ Παλιγγεμεσίαν).

"Ο Κομψός Τσάρλεν"

δρατὸς καὶ αὐτὸς ἐν Κων]πόλει. Τὴν δνοιξιν θὰ εἶναι δρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ μὲ πολλοὺς δορυφόρους κομήτας-τζῆδες.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ιατρός. — Φέρε τὰ νέα ἔργαλεῖα τῶν . . . πλύσεων.

Νοσοκόμος. — Αδύνανον.

Ιατρός. — Καὶ διατί;

Νοσοκόμος. — Τὰ μεταχειρίζεται ὁ κ. εὐεργετικὸς ἔφροδος, θεραπεύων κάτι παλαιὰς μίμαστίας.

Ιατρός. — Μὰ αὐτὸς ἐφώναζεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἔργαλεῖα τοῦ Νοσοκομείου οἱ ίδιωται. Τώρα μπορεῖ.....

Νοσοκόμος. — "Ολα μπορεῖ, διότι εἶναι τώρα ἔφροδος.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

— Τί εἶναι τὸ ἄκρον ἀνωτον τοῦ Ἀμερικανισμοῦ;

— Νὰ νυμφευθῇ τις καὶ νὰ κοιμᾶται εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του.

ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΑΣ

Οι Μυτιληναῖοι μετὰ ὠριμον σκέψιν, τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐποίησαν τὸ Γυμνάσιον, τὴν δευτέραν τὸν Ἀγιον Θεράποντα, τὴν τρίτην τὴν ἐπισκευὴν καὶ διακόσμησιν τῆς Μητροπόλεως, τὴν τετάρτην τὴν Κομνηνάκειον, τὴν πέμπτην τὸ Νεκροταφεῖον, τὴν ἔκτην θὰ κάμουν τὴν ὄδον ἀναπαύσεως διὰ νὰ πετάξουν καὶ πάλιν κοινὸν χρῆμα, καὶ τὴν ἑδδόμην θὰ ἀναπαυθοῦν διὰ νὰ.... ἀρχίσουν πάλιν μὲ τὸ Νέον Νοσοκομεῖον.

Μήλων Ιαυθμός.

ΑΠΟΡΙΑΙ

"Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ προφητάνατος Δαυὶδ ὑπῆρχον ἀρά γε ψύλλοι;

"Οταν δὲ Πιλάτος ἔνιψε τὰς χεῖράς του, μὲ σαποῦνι ἀρά γε τὰς ἔνιψεν ἢ μόνον μὲ νερό;

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— "Η σκηνὴ στὸ Δημόσιο Κῆπο.

Δυὸ μόρτηδες σουλατσάρουν. "Ἐνα δουλικὸ φοδοκόκκινο μ' ἔνα παιδάκι, κάθεται στὸν καναπέ.

— Άμαν, ότε Κῶτσο, κύττα κεῖ κόμματος! Νταρντάνα!...

— Καὶ σοῦ φίγνει κάτι ματιές ποὺ καίγουν τὰ τζιέρια μου! (Περονοῦν ἀπὸ τὸ πλάγιο τοῦ καναπέ).

— Δὲ βαστῶ, Κῶτσο. Θὰ περάσω ἀπὸ κοντὰ κι' ἀπ' τὴν μυσουδιὰ θὰ καταλάθω ἀν τὰ θέλει.

(Περονᾶς καὶ τραβᾶς μιὰ ἀναρουσφιὰ, σὰν νὰ παίρνῃ ταμπάκο).

— "Ε! Τί λές, μυοῦζει γιὰ τέτοια;

— Καθόλου, φίλε μου, καθόλου δὲ μυοῦζει.

Τὸ δουλικὸ παίρνει τὸ μικρὸ ἀπὸ τὸ χέρι, ἐνῷ φίγνει στοὺς μόρτηδες λοξές ματιές!

— Πάμε, Νίκο, στὸ σπίτι, γιατὶ εἶσαι... συναχω μένος!

Ο Χασομέρης.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Καὶ τί θὰ τοὺς κάμουν τώρα αὐτοὺς τοὺς δυὸ ποὺ φήμαζαν ἔνα φτωχὸ ἀνθρωπὸ στὸ ξύλο!

— Τί θὰ τοὺς κάμουν;... Μπορεῖ νὰ τοὺς διορίσουν καθηγητὰς στὴ Σχολή τοῦ Σερμπεστῆ Νταγιάκ, ἢ μέλη στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν προσαρετικῶν ἔρανων!

ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

Αἰώνιον πολιτικὴν ἔχει ἡ Ἑλλὰς τὸ κόμμα.

Τελεταν πλὴν πολιτικὴν δὲν ἔχομεν ἀκόμα.

Ἀρχιλοχος.

